

DRUŠTVENE VIJESTI I OBAVIJESTI

INŽ. JOSIP BUJANOVIC

In memoriam

Dne 11. VIII 1973. god. napustio nas je štovanja vrijedan dragi »Bujo«. Napustio nas je prerano i zauvijek.

Rođen je 6. III 1899. god. u Ogulinu, gdje je svršio osnovnu školu. Klasičnu gimnaziju završio je sa 17 godina u Karlovcu. Opredijelio se je za studij poljoprivrednih nauka na našoj najstarijoj višoj poljoprivrednoj školi u rangu sadanjih fakulteta, a to je Kraljevsko više gospodarsko učilište, koje je završio 1919. god. Kasnije je položio neke diferencijalne predmete na novoosnovanom Poljoprivredno-šumarskom fakultetu, te postigao zvanje poljoprivrednog inženjera.

Odmah nakon završetka studija na pomenutom Križevačkom višem gospodarskom učilištu stupio je u državnu službu na Poljoprivrednom odjelu Pokrajinske uprave za Hrvatsku i Slavoniju najprije kao gospodarski vježenik, a kasnije kao gospodarski pristav na Zemaljskom dobru u Božjakovini. Završivši praksu u Božjakovini nalazimo ga na dužnosti kotarskog agronoma u Karlovcu, gdje razvija intenzivni rad (propagadna i drugo) na malim seljačkim imanjima. Ujedno u Karlovcu predaje i poljoprivredu na Učiteljskoj školi. Za kraće vrijeme je iz Karlovca premješten u istom svojstvu »k o t a r s o g referenta za poljoprivredu« u Vukovaru.

U međuvremenu se je ustrojila Oblasna samoupravna Primorsko-krajiška oblasti sa sjedištem u Karlovcu 1927. god. Odavde je dobio poziv, odnosno ponudu da osnuje i organizira »Zavod za osiguranje usjeva i plodova od tuče« u Zagrebu. Ujedno uz organizaciju Zavoda u Zagrebu trebalo je organizirati službu na terenu. Novovođana služba je bila odlično primljena. Njeno djelovanje se je brzo osjetilo na zaštiti poljoprivredne proizvodnje od elementarnih nepogoda. Zagrebačka organizacija »Zavod za osiguranje usjeva i plodova od tuče« bila je modelom za cijelu tadašnju Jugoslaviju, a sve je to djelo neumornog »Buje«.

U razdoblju od 1929. do 1945. god. inž. J. Bujanović je vrstan poljoprivredni službenik u upravnim organima u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj. Sudjeluje u organizaciji poljoprivredne propagande, na čelu je poljoprivredne

službe, inspektor je i savjetnik, a povremeno zamjenik načelnika poljoprivrednog odjela, a da za cijelo vrijeme rukovodi Zavodom za osiguranje usjeva i plodova od tuče.

Kretanje u službi, odnosno u radu iza prošlog rata je: 1. **1945—1948.** je viši savjetnik i stručni referent Ministarstva poljoprivrede i šumarstva u Zagrebu; 2. **1948—1950.** je planer, direktor plana u Glavnoj direkciji ZPD u Zagrebu; 3. **1950—1952.** je rukovodilac statistike i evidencije kod Glavne direkcije državnih poljoprivrednih dobara; 4. **1952—1963.** viši savjetnik u Republičkom zavodu za statistiku i evidenciju u Zagrebu.

Nakon umirovljenja naš drage uspomene vrijedan kolega inž. Bujanović neumorno i dalje radi. Zajednica treba i nadalje njegovu spremnost. Sudjeluje na ocjenama, procjenama, ekspertizama i u statističkim obradama sve u vezi poljoprivredne proizvodnje i osiguranja. Više manje to »Bujo« radi do 1973. god. — do smrti.

Drug inž. Josip Bujanović na svim brojnim navedenim radnim mjestima je neumoran, odličan organizator, pravedan, taktičan rukovodilac, odani savjetnik, uzoran i voljeni drug, prijatelj.

Svoje znamje kroz cijeli život predaje i nesebično prenosi na mlađe. U tome je ostavio časnu uspomenu iza sebe.

Inž. J. Bujanović je i pisac brojnih stručnih članaka i rasprava u dnevnoj štampi i stručnim glasilima, a sve u vezi svoje osnovne djelatnosti tj. o osiguranju poljoprivrede od elementarnih nepogoda i procjena poljoprivrednih proizvoda.

Dne 11. VIII 1973. god. umro je i napustio nas je za uvijek. Kod agronoma Hrvatske i cijele Jugoslavije ostat će trajna, svjetla uspomena na pionira i prvoga rukovodioca institucije u osiguranju poljoprivrede od elementarnih nepogoda.

Dr. J. Kovačević